

ХИТРИНИТЕ НА КУМА-ЛИСА

chitanka.info

Веднъж се събрали всички диви животни и се питали кой от тях ще може да открадне една овца, да я стотвят и да се повеселят. Никой не се наемал, дори и вълкът самичък не смеел да отиде, та помолил мечката да го придружи. Мечката се съгласила и двамата тръгнали. Отишли, откраднали овца, донесли я, нарязали я на парчета и турнали да се готви, а всички животни отишли на една поляна, направили хоро и запели. По едно време проводили лисицата да отиде и види дали месото е вече сварено. Отишла лисицата, погледнала в котела, гозбата била почти готова, но тя се върнала и казала на другите, че месото има още много да се вари.

Поседели, пошегували се и по едно време лисицата се провикнала:

— Ооо—ооо!

— Кой те вика, кумице? — запитали другите животни.

— Ох, родила ми е кумицата, че ме викат да отида и кръстя детето. Чакайте ме поне да отида и свърша тази работа, че като се върна, месото ще се свари и тогава да седнем и ядем.

Изскочила лисицата, отишла при котела, в който вряло месото, взела всички мръвки, скрила ги и след малко се върнала.

— Как го кръсти, кумичке? — питали другарите ѝ. Лисицата рекла:

— Кръстих го резнич—приберич.

Поседели още малко и тя пак се провикнала и рекла:

— Ух, дано ги ядат кучетата. Родила е и втората кумица! Чакайте малко да ида да кръстя и него.

Лисицата отишла при котела, изсърбала чорбицата и се върнала на поляната. Като я попитали как е кръстила детето, тя отговорила:

— Чорбанче—довършанче. След малко пак се извикала:

— Ето сега! Родила е и другата пущина! Почакайте ме, приятели, да отида да кръстя и това дете, че после вече ще се веселим на воля.

Отишла лисицата пак при котела, облизала го и го похлупила, па се върнала бързо назад.

— Как го кръсти, кумице? — запитали животните.

— Ох, не питайте! Чудих се, мислих, па току го кръстих нахлупи-котелче.

Тогава другите рекли:

— Е, хайде сега да идем да ядем. Месото как да е, сварило се е досега.

Тръгнали. Когато дошли на поляната до котела, що да видят! Капка не останало от чорбата и котелът похлупен. Запитали се, кой е изял чорбата? Всички мълчали. Тогава лисицата рекла:

— Аз зная, че заекът е изял гозбата. Когато се връщах последния път от кръщавката, той ми се мярна тук около огнището.

Като скочили всички, че като погнали заека, а той, бедният, тичал, колкото сили има, и едва се спасил в една дупка. Другите пристигнали до дупката, ама никой не могъл да влезе вътре — толкова малка била. А до дупката имало един корен и те взели да го теглят, защото им се сторило, че е заешки крак. А заекът видял отвътре какво правят и се провикнал:

— Ох, олелее, отиде ми краченцето!

И животните още повече теглели корена, теглели, докато си изкъртят зъбите, и изтеглили коренището, а то ги измамило и те един връз друг всички се цамбурнали в една голяма пропаст, що била под самата заешка дупка.

Тъй лисицата с хитрината си изяла гозбата и се отървала да не я узнаят другите, пък направила да подгонят невинния заек.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.